

KAYLEIGH'S VERHAAL

Ik wilde eigenlijk altijd al een broertje erbij. Een lief klein knuffel babytje. Zo zacht en lief.

Mama had zwangerschap testjes gekocht. Ze had er veel geprobeerd en toen was het eindelijk gelukt. Mama was zwanger en mama en Rico waren erg trots!

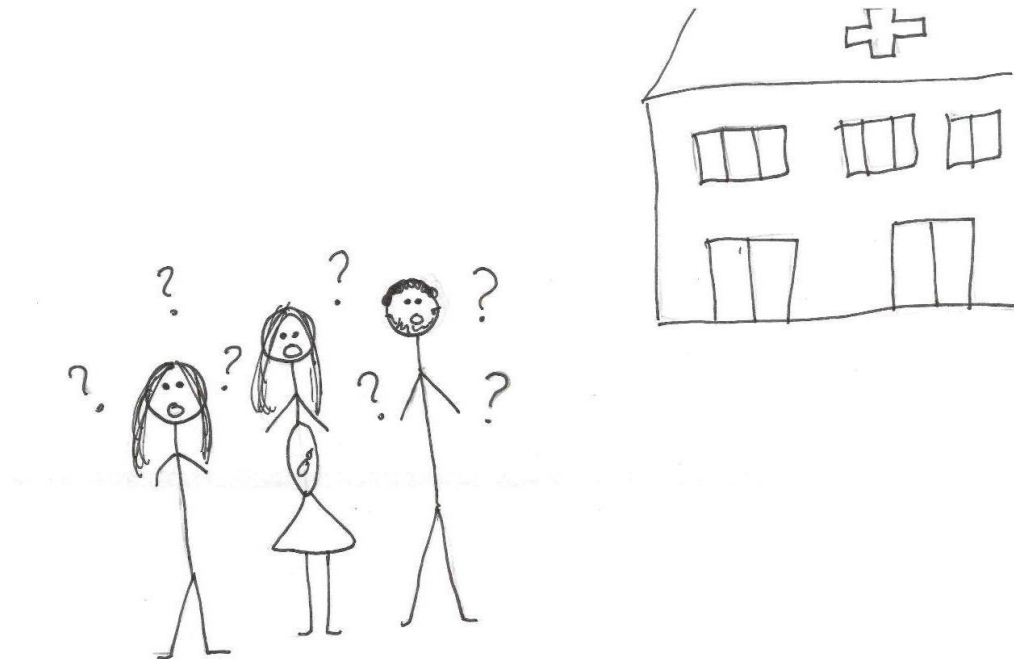
De eerste echo's waren erg spannend. Ik mocht ook mee. Het baby'tje was nog een heel klein vruchtje die rondjes zwom in mama's buik. Je kon het mini hartje al zien kloppen!

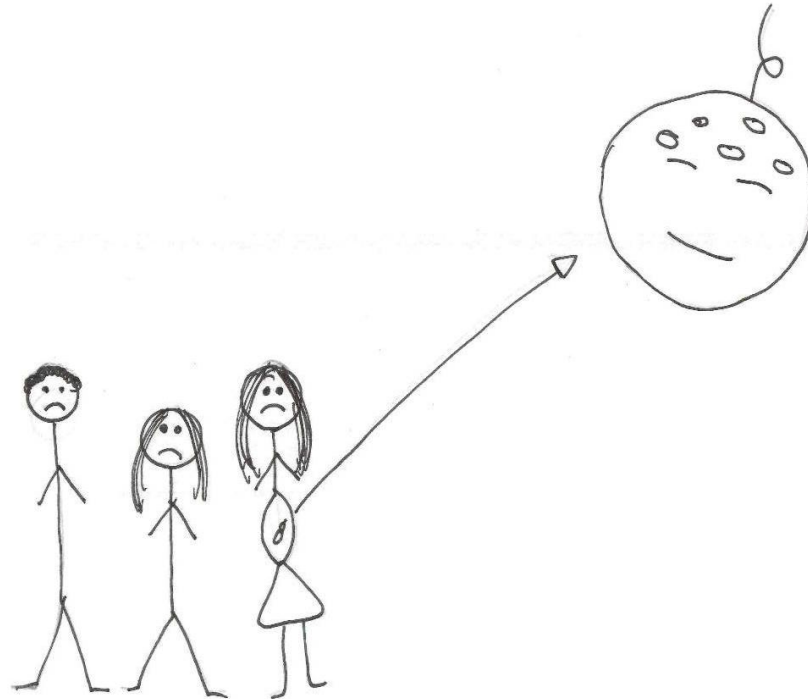
Een paar weken later was er opnieuw een echo. Toen hoorde ik van mama dat het een jongetje was. Ik was zo blij en mama en Rico ook. Na al de meiden kwam er een jongentje! Ik wilde eerst een zusje erbij, maar toen dacht ik: dat zal wel ruzie worden! Ik wist zeker dat ik met mijn broertje geen ruzie ging maken. Ik was heel erg blij.

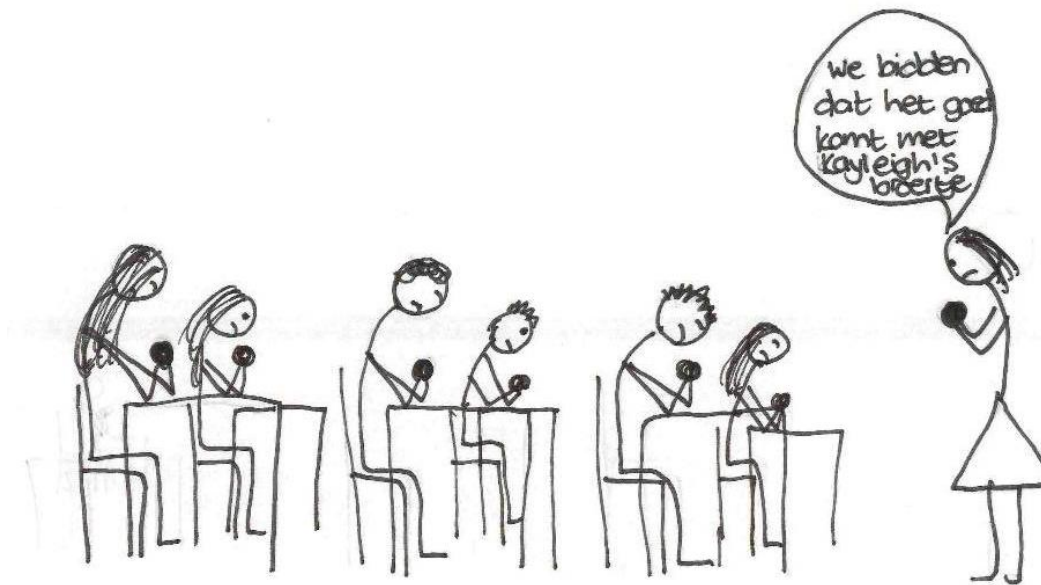
Mama moest terugkomen voor controle want ze hadden iets gekks gezien in het hoofdje van de baby. Dat moesten ze verder onderzoeken.
Mama en Rico waren erg geschrokken door dit nieuws. Ik was ook geschrokken.

Na verschillende echo's en gesprekken met het ziekenhuis hoorden we dat de baby cystes in zijn hoofdje had. Cystes zijn zakjes met vocht die kunnen groeien. Maar bij de baby groeiden deze cystes elke week. Dat was niet goed! We waren erg bang dat de baby hier last van zou krijgen. Het was elke week spannend.

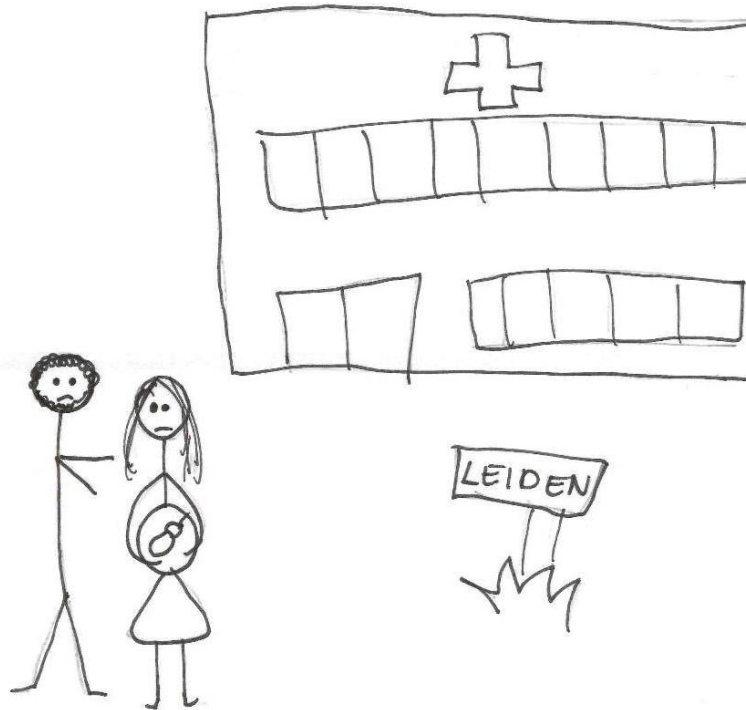
Iedereen was geschrokken van het nieuws. Zelfs op school hadden we het in de klas erover. We hebben met zijn allen gebeden en gezegd tegen God dat het goed moet komen met de baby.

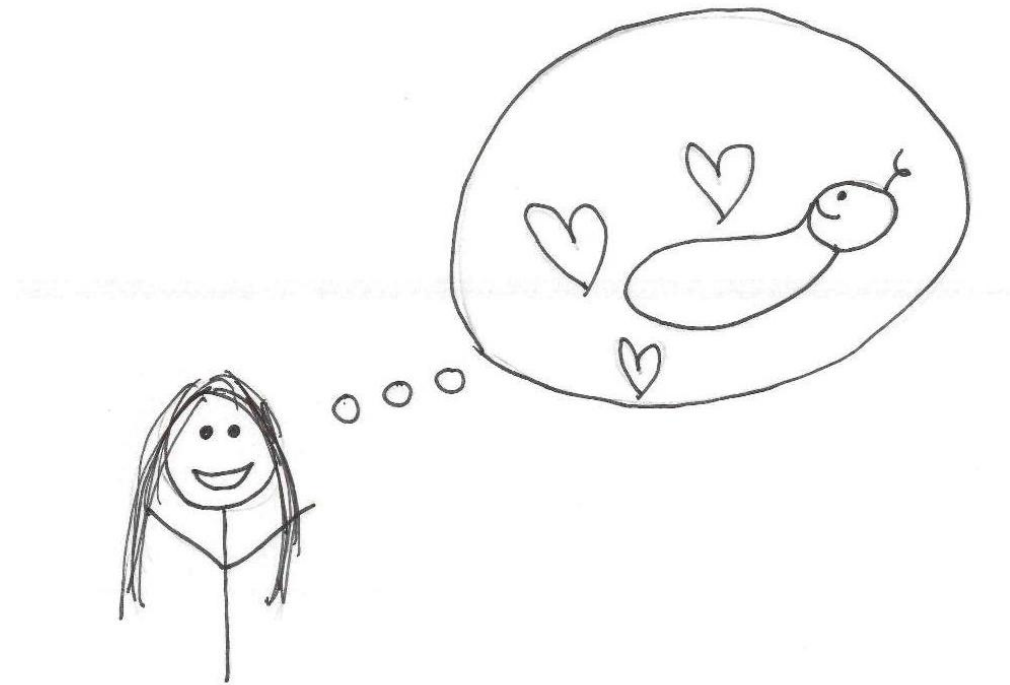
Opa Sam en Oma Sandra en waren ook erg verdrietig. Ze hebben gebeden voor de baby.

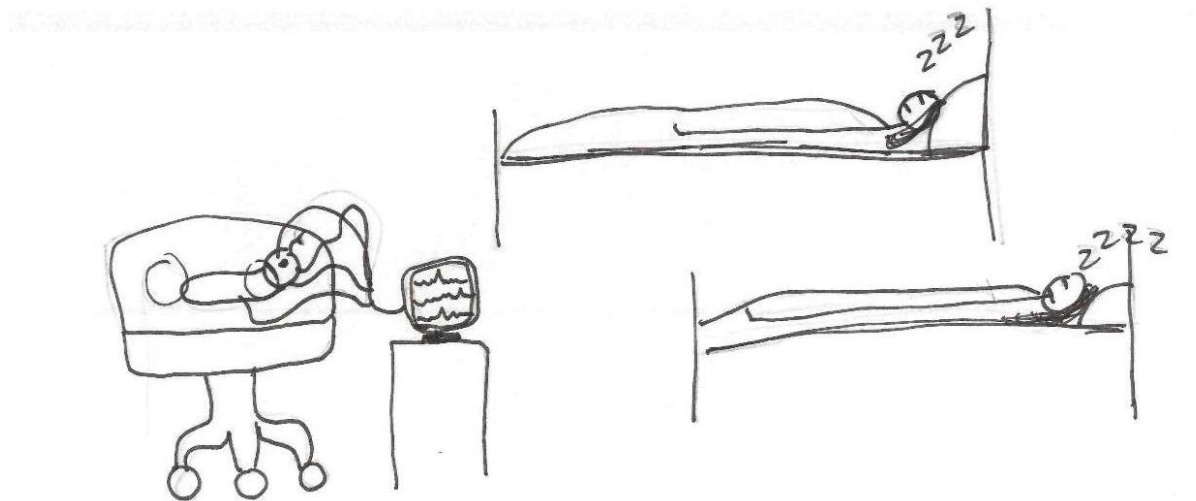
Mama en Rico moesten naar Leiden naar het ziekenhuis want ze ging bevallen. De baby moest komen zodat hij snel geholpen kon worden. Dit was voor mama en Rico en alle anderen erg spannend, omdat ze niet zo goed wisten of de baby beter zou kunnen worden.

De baby werd te vroeg geboren met 37 weken en zijn naam is Sam! Wat een lief klein kindje hebben we erbij gekregen. Mijn lieve broertje Sam. Ik was zo trots en blij!

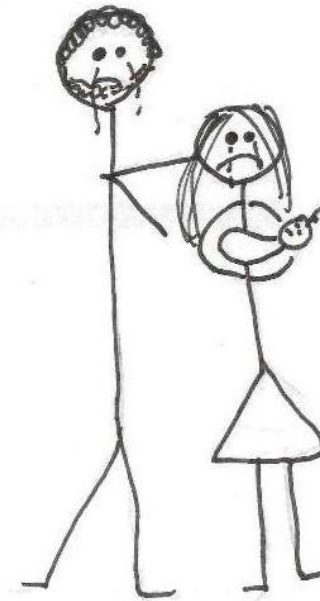
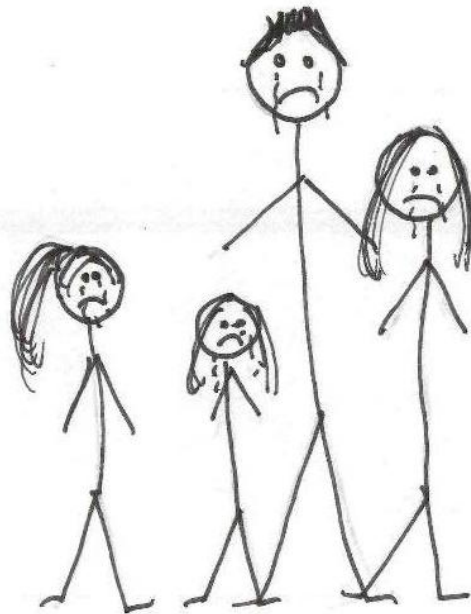

Maar Sam moest zo snel mogelijk geopereerd worden zodat hij snel kan herstellen. Hij lag aan heel veel kabeltjes en draadjes zodat hij in de gaten gehouden kon worden door de zusters en dokters in het ziekenhuis. Er is nog steeds een kans dat het goed komt! Ik mocht een nachtje bij mama slapen toen Sam werd geopereerd. Ik vond het erg spannend om in het ziekenhuis slapen bij mama, maar ik vond het ook fijn om bij mama en Sam te zijn. Mama vond het ook erg fijn dat ik bij haar was.

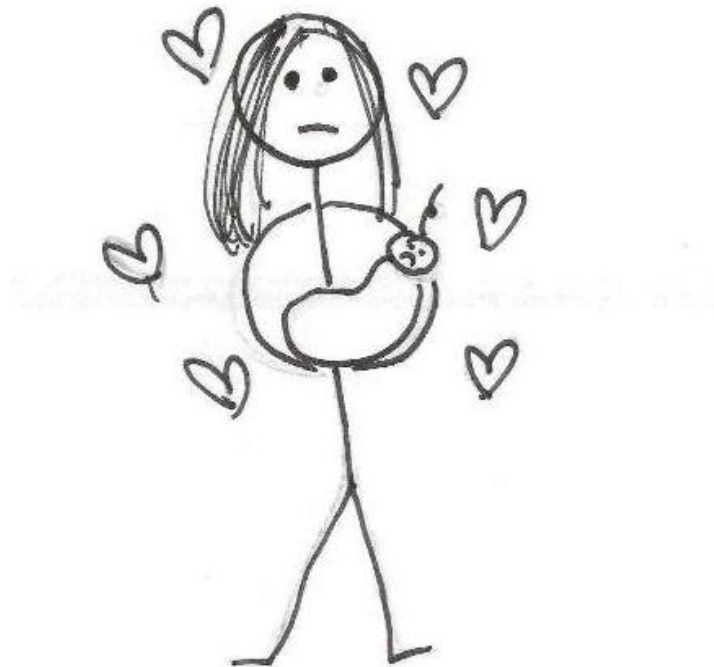

Sam is zo klein en schattig. De operatie was gelukt. Nu kon zijn hoofdje misschien wel beter worden.

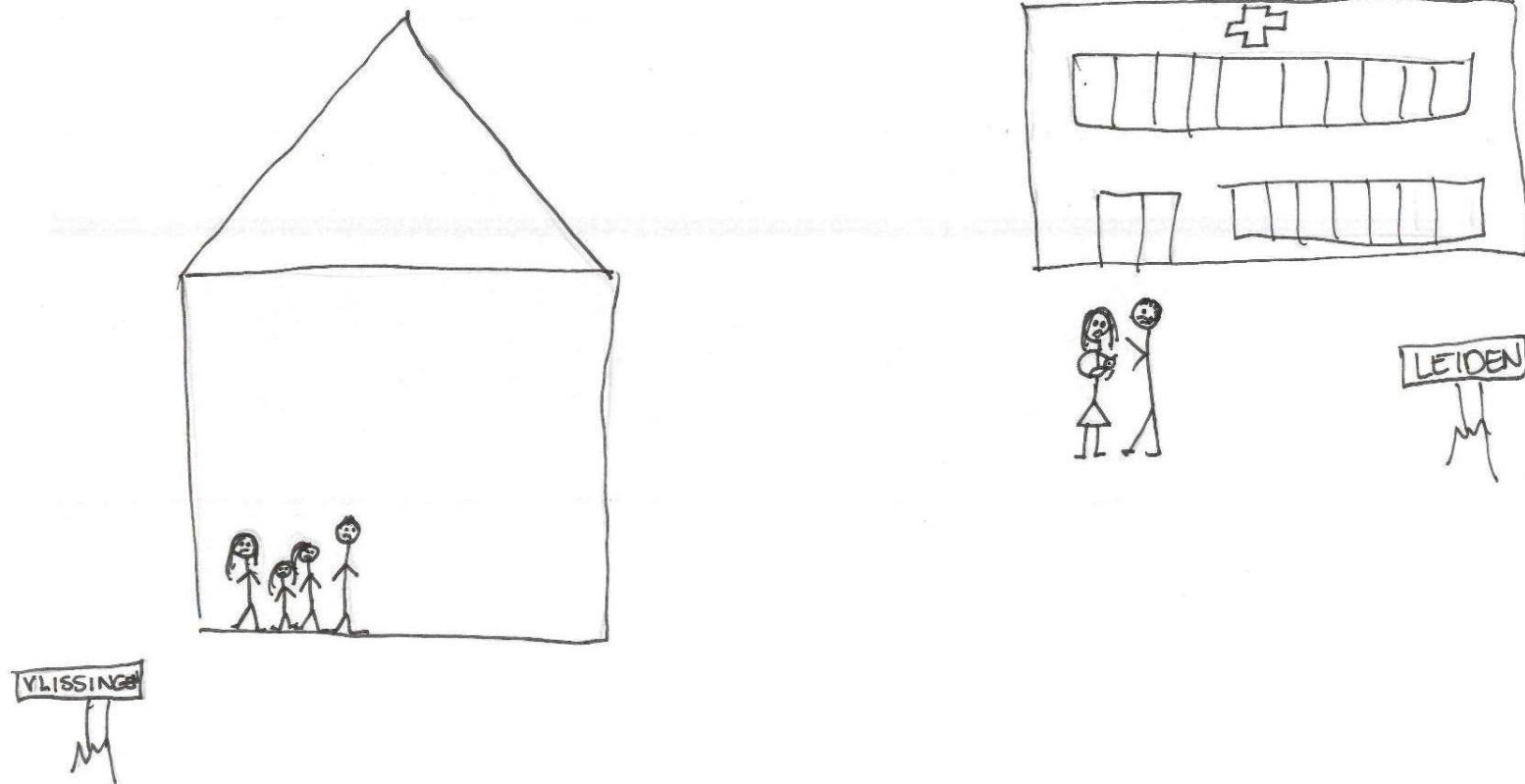
Maar even later zeiden de dokters dat het niet goed zat in Sam zijn hoofdje. Sam herstelde snel van de operatie en mocht al snel naar huis gelukkig. Maar de cystes in zijn hoofdje konden niet meer weg. Sam was ziek en ik vond dat heel zielig voor hem, maar ook voor mama en Rico. Ik wou dat ik kon ruilen met Sam zodat hij gezond kon zijn. Ik was heel verdrietig en ook soms boos. Iedereen was erg verdrietig.

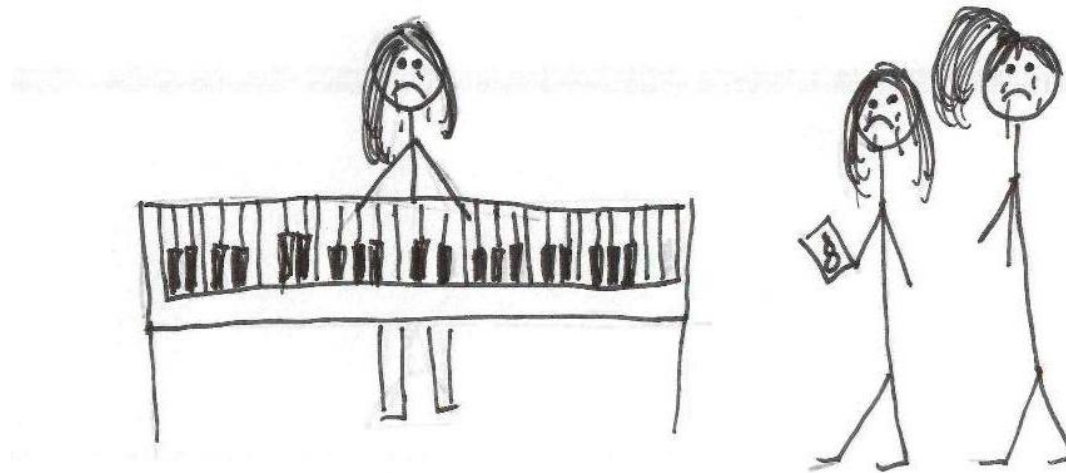
De laatste week dat Sam er was heb ik veel met hem geknuffeld. Ik wilde zo graag dat hij kon blijven. Maar hij kreeg steeds meer last van de cystes. Hij trilde soms en we merkten dat hij pijn had. De laatste dag dat Sam bij ons was heb ik met hem geknuffeld en vond ik het moeilijk.

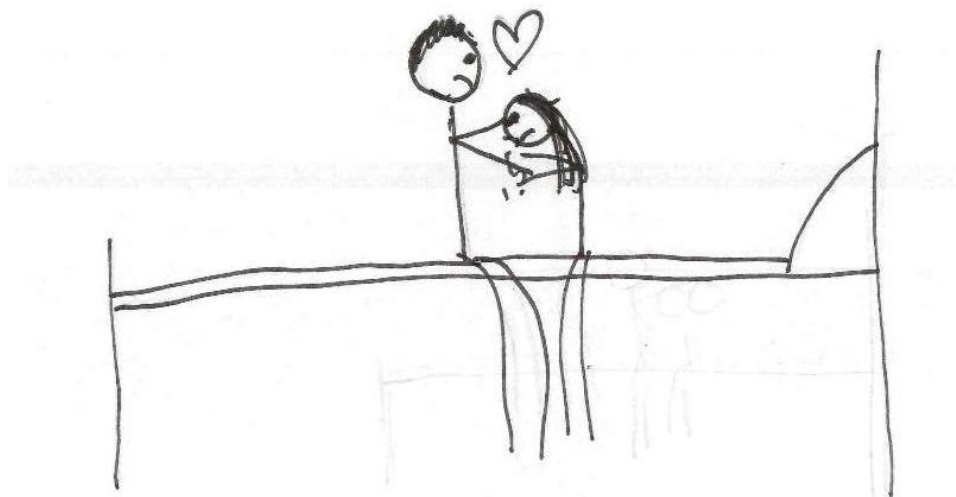
Mama ging met Sam en Rico naar het ziekenhuis in Leiden. Ik bleef samen met mijn zusjes bij papa. Doordat iedereen verdrietig was en het spannend vond, was het een erg drukke periode. Iedereen was ook erg moe. Ik en mijn zusjes miste mama erg, omdat we veel bij papa waren. Dit was de laatste keer dat we Sam in het echt zagen.

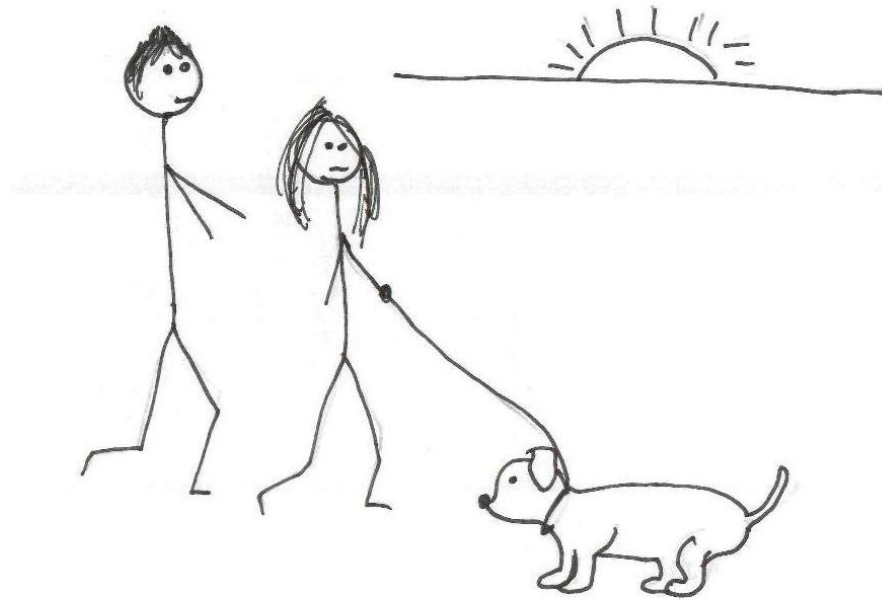
's Avonds was ik erg somber en maakte ik een mooi piano lied voor Sam. Mijn zusjes moesten ook erg huilen toen ik piano speelde en ze de foto van Sam zagen. Ze vonden het een mooi liedje, waardoor ze er verdrietig van werden. Dit was voor Feline en Naomi ook lastig, want ze wilden niet verdrietig zijn.

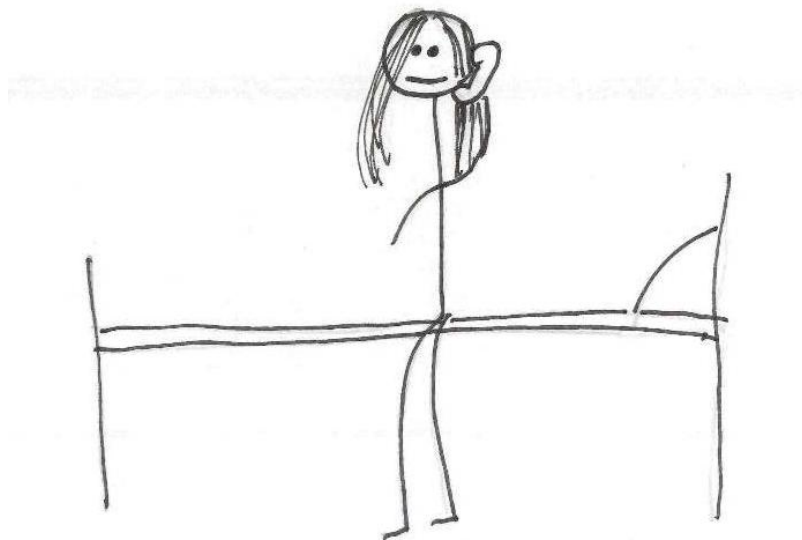
Toen ik naar bed moest kon ik niet slapen. Ik was zo verdrietig. Papa heeft heel lang geknuffeld om mij te troosten. Papa begreep hoe ik me voelde en wilde mij steunen door mij te knuffelen en te troosten. Ik kon niet stoppen met huilen. Het was al 10 uur maar ik was nog wakker.

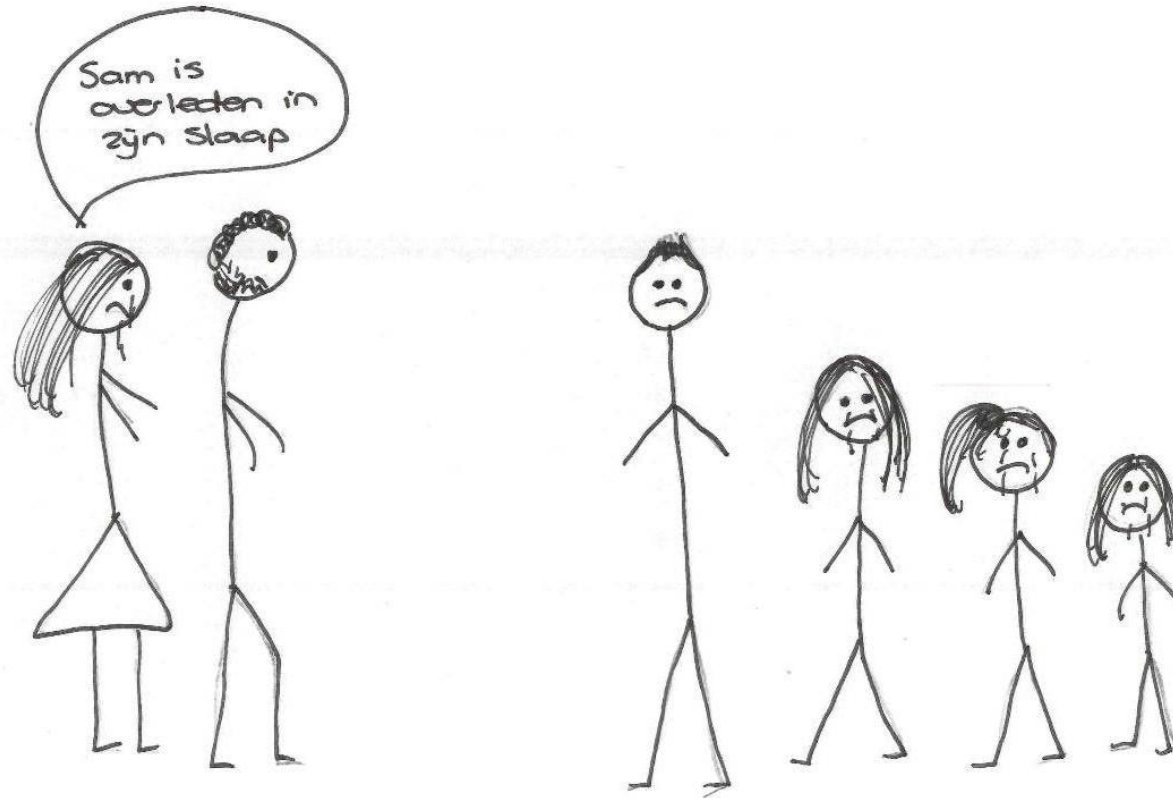
Papa en ik zijn toen nog samen de hond uit gaan laten. We keken naar de mooie zonsondergang en praatten over van alles. Dat was fijn.
Toen werd ik weer rustig.

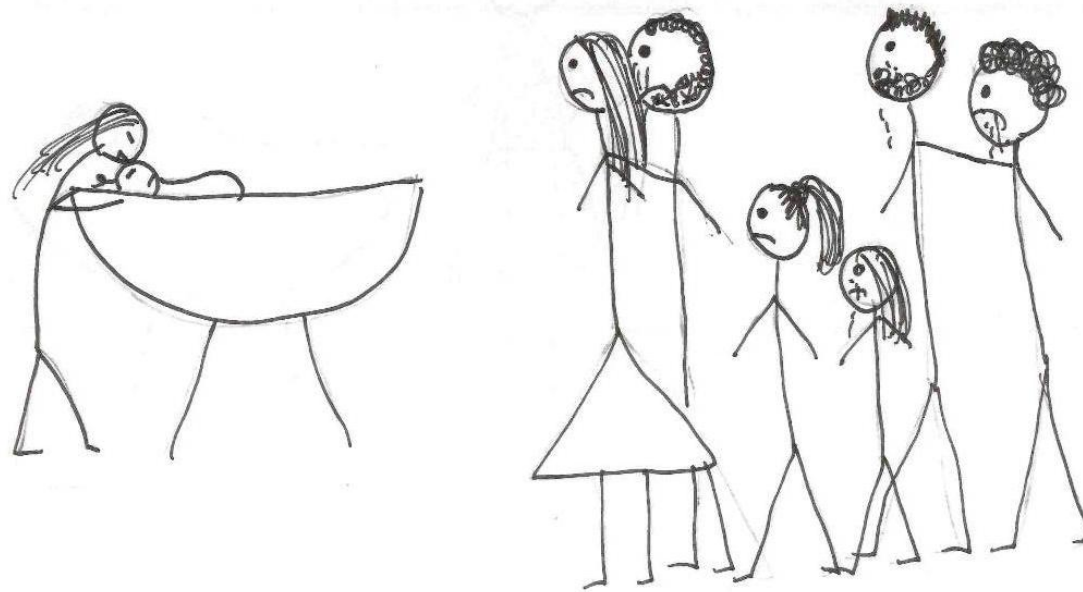
Mama belde zelfs nog even voordat ik ging slapen, dat vond ik fijn. Ze stuurde me een mooie foto van mij en Sam waarop ik hem voor de laatste keer vast had.

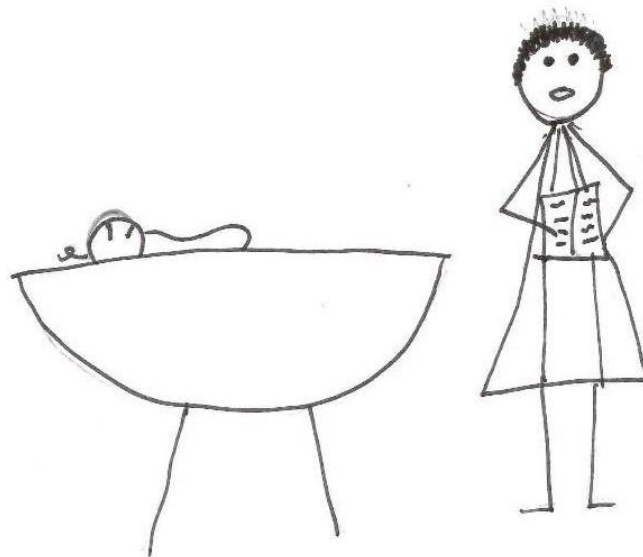
Toen hoorden we het verdrietige nieuws van mama dat Sam is overleden in zijn slaap. We waren heel erg verdrietig met zijn allen. Sam is nu samen met zijn grote broer Nicky, en met oma Ria in de hemel.

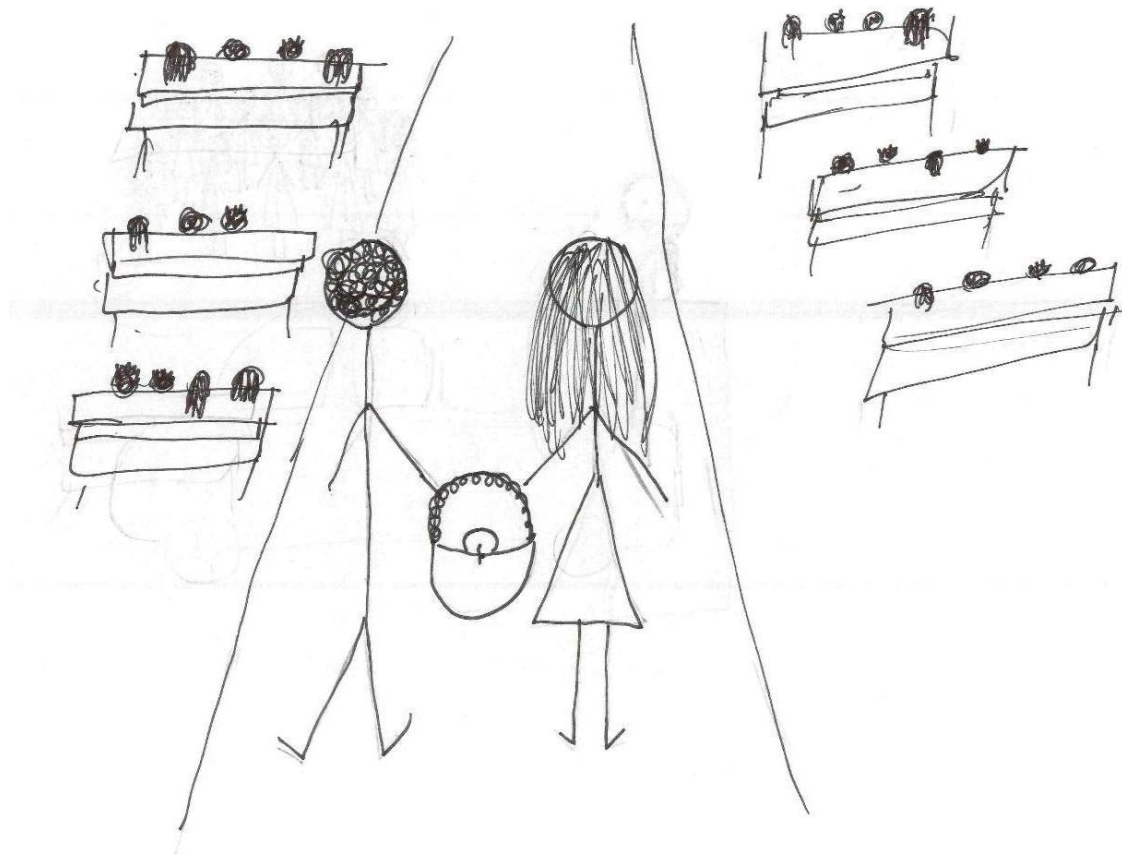
In het huis van opa Sam en oma Sandra lag Sam in zijn ledikant in de woonkamer. Sam zag er wat bleekjes uit en hij was koud, maar het was net of hij lief lag te slapen. Het is heel vreemd dat het leven weg is en zijn lichaam er nog steeds was. Ik vind het moeilijk te begrijpen en het voelt zo oneerlijk dat Sam niet kon blijven leven. Ik vind het wel fijn dat ik hem nog kusjes kon geven en afscheid kon nemen op deze manier. Na het weekend was het afscheid van Sam en komen de families en vrienden samen in de Molukse kerk in Oost-Souburg. Daarna werd Sam gecremeerd.

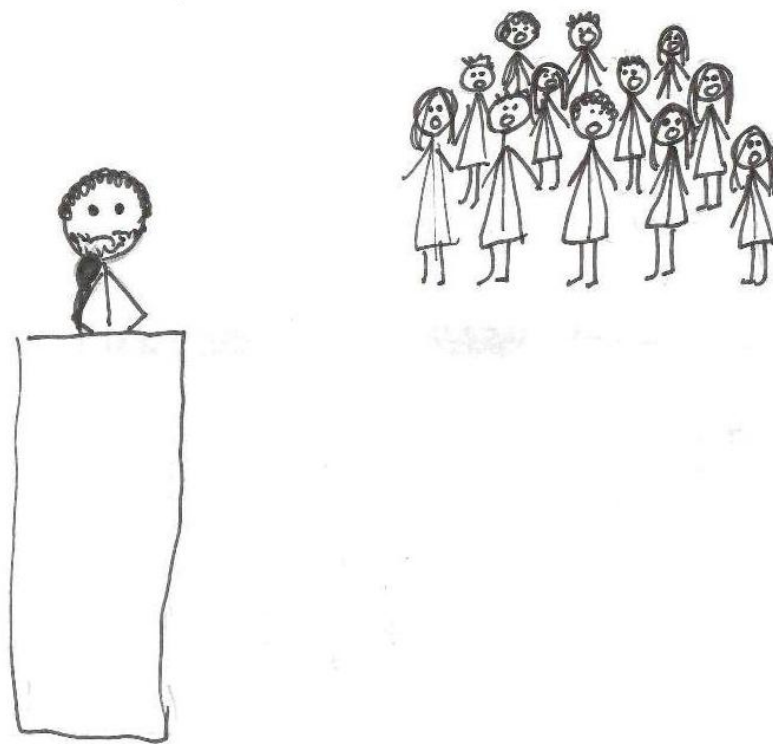
Het was maandag en het was het afscheid en de crematie van Sam. We waren allemaal somber en verdrietig en we hadden allemaal nette zwarte kleren aan. Er zijn allemaal vrienden en familie bij het huis van opa Sam en oma Sandra. Het hele huis en zelfs de tuin zat vol met mensen. Ze waren er allemaal voor het afscheid. De dominee stond naast de ledikant, vertelde een verhaal en bad voor Sam. Iedereen was stil en verdrietig.

Sam werd naar een grote mooie pickup auto gebracht waar hij samen met Rico en mama en ons naar de kerk werd gereden. Toen we bij de kerk aankwamen waren er heel veel mensen die ons opwachtten. Mama en Rico droegen Sam in het mandje de kerk in. Helemaal voorin de kerk werd Sam in zijn mandje neergelegd. We konden toen allemaal langslopen en afscheid nemen van Sam.

Om de beurt werd er muziek gemaakt door de familie en vrienden van Rico en mama. Er werd zelfs door koren gezongen. Het was een erg mooi afscheid. Rico sprak ook nog over Sam en iedereen moest daarvan huilen. Toen was de dienst in de kerk voorbij en gingen we naar het crematorium in Middelburg om Sam achter te laten. We mochten hem nog 1 keer een kusje geven voordat we voor altijd afscheid moesten nemen van ons lieve broertje Sam.

Soms mis ik Sam. Maar ik weet dat Sam het nu beter heeft en geen pijn meer hoeft te voelen. We zijn wel allemaal erg moe en verdrietig na deze drukke dagen. Ik kan me daarom ook niet goed concentreren op school. Gelukkig houdt de juf er rekening mee en mag ik een paar dagen vrij nemen.

